

hørt – jeg ved ikke engang, om det er tilladt at sige det fra Folketingets talerstol, men jeg bliver vel rettet af formanden, hvis jeg siger noget forkert – at De Radikales tæskehold har været hernede og stille spørgsmål om netop 24-års-reglen. Og jeg vil sige, at man jo kan diskutere meget, hvor meget statistik der er på området.

Der er ingen tvivl om – og det vil man også kunne høre fra integrationsministerens egen mund; det har jeg i hvert fald hørt tidligere integrationsministre berette om hernede – at 24-års-reglen har en effekt i forhold til de unge, der er så ressourcestærke, at de tør gå til Udlændingenservice og sige: Her skal der altså ikke være nogen familiesammenføring, for jeg bliver tvunget til at gifte mig med en person, som jeg ikke ønsker at gifte mig med. Men det er klart, at det ikke kan stå alene.

Jeg mener, at det har været en god regel; det mener hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke. Men ikke desto mindre er der mange andre tiltag, der skal til, fordi det meget handler om at fortælle noget om, at man kommer til at leve i et land, hvor der er en anden kultur, og det skal vi selvfølgelig bruge nogle kræfter på at få forklaret og dermed også forebygge, at det sker her.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror sådan set, at vi er enige om de forebyggende indsatser, og vi har også været enige om strafskærpsen her i dag. Og jeg er egentlig meget glad for, at justitsministeren siger, at hun mener, at det virker i de milde tilfælde, for dermed siger man jo også implicit, at i de rigtig slemme tilfælde, hvor familierne nærmest er uden for pædagogisk rækkevidde, kan man sikkert både lave det, vi laver i dag, og 24-års-regel og syvogtyve andre ting, uden at det har den store effekt; der er det noget af det forebyggende, det sociale, det mere indsatsprægede, der har en effekt.

Som det sidste vil jeg så bare sige, at fordi integrationsministeren siger, at der er en effekt ved 24-års-reglen, behøver det jo ikke at blive en sandhed.

Men vi vender tilbage med forslaget om at få lavet en undersøgelse senere.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll: Nu er det jo sådan, at en minister udtaler sig under ministeransvar, så når en integrationsminister siger noget i Folketingssalen, tror jeg, at man nu altså skal tage det for gode varer, hvad der berettes om de historier.

Men derudover vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg jo er enig i, hvis vi skal diskutere tvangsægteskaber mere bredt, at der så er en lang række ting, som medvirker til, at vi får løst det problem i forhold til det danske samfund. Og noget af det, jeg personligt tror allermost på, er uddannelse.

Der er det jo rigtig, rigtig dejligt at se i den statistik, der foreligger lige nu, at der faktisk er flere unge med anden etnisk baggrund, der påbegynder en uddannelse, end almindelige etniske danskere, fordi det at have en uddannelse og dermed også – kan man sige – en eller anden form for uddannelsesmæssigt værn altså også gør det meget nemmere for mange af de unge måske at gå op imod nogle af de indgroede kulturer, som deres forældre har med sig fra et andet sted. Så det er en mere kompleks problemstilling.

Men jeg er glad for, at alle partier i dag bakker op om, at vi skærper straffen for tvangsægteskaber.

Kl. 11:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 40: Forslag til folketingsbeslutning om at oprette et tilbud om lektiehjælp til alle i folkeskolen. Af Pernille Vigsø Bagge (SF) og Ole Sohn (SF). (Fremsættelse 30.01.2008).

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 11:38

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvor er det herligt, at diskussionen nu ikke længere går på, om det er godt at have lektier eller ej. I modsætning til for ikke så mange år siden accepterer alle nu, at lektier er en god ting: Det har at gøre med selvstændigt arbejde, og det har at gøre med at hjælpe dem, som har hjælp behov. Så vidt, så godt.

Kl. 11:38

Nu foreslår SF så, at det skal standardiseres, og at der skal gives tilbud om lektiehjælp til alle elever i folkeskolen uanset behov. Det er selvfølgelig dyrt – 600 mio. kr. – og spørgsmålet er, om det er en god måde at prioritere kommunernes penge på.

Jeg er enig med SF i, at der er grupper af elever, som kan være sårbare, når det gælder lektiehjælp. Måske tilbringer de lang tid i fritidsordninger, så de kommer sent hjem og måske er for trætte til, at de kan få noget positivt ud af at arbejde med lektierne. Så der kan være grunde til, at lektiearbejdet for nogle børns og unges vedkommende bør finde sted uden for hjemmets fire vægge, altså inden børnene går hjem.

Men jeg synes ikke, at løsningen skal betragtes som en helt ny opgave for kommunerne. Det er jo i højere grad en integreret del af skolens arbejde, at man tager hensyn til, at eleverne skal have mulighed for at lave deres hjemmearbejde. Og derfor ser jeg altså heller ingen grund til, at øget opmærksomhed omkring lektielæsnings vilkår nødvendigvis skal udløse store ekstra beløb til kommunerne i bloktilskud.

Det er jo ikke ny viden, at elever har forskellige forudsætninger; det hører med til de grundlæggende undervisningsmetodiske problemstillinger, som lærere har med i deres overvejelser, når de underviser, og når de giver eleverne hjemmearbejde. Lektier skal, ligesom den øvrige del af undervisningen, tage udgangspunkt i klassens, i gruppens og i den enkelte elevs behov og forudsætninger.

Der har siden 2001 været stor opmærksomhed omkring lektiehjælp. Som integrationsminister var jeg i 2002 med til at etablere over 80 lektiehjælpscafeer, organiseret og drevet på frivillig basis. Det foregik på folkeskoler, på erhvervsskoler, på social- og sundhedsskoler, på bibliote-

ker, i beboerhuse og i frivillige organisationer, og det blev typisk organiseret af frivillige organisationer i samarbejde med skolerne. Disse organisationer var Ungdommens Røde Kors, Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp, og ofte har de haft et aldeles fortrinligt samarbejde med skolenes lærere. I starten var det i øvrigt mest drenge, som fik og tog imod tilbuddet; nu er det overvejende piger, der tager imod det.

På lektiehjælpscafeen i Mjølnerparken, som jeg selv har besøgt, var det helt tydeligt, at mange af pigerne var glade for, at de på den måde kunne få noget, der lignede et heldagsskoletilbud, og vente lidt med at komme hjem til det fremmedsprogede miljø.

Der har også i 2004-2006 været gennemført et lektiehjælpsprojekt i 28 kommuner iværksat af Undervisningsministeriet, og der har været givet forskellige former for lektiehjælpstilbud i forlængelse af den almindelige skolegang og varetaget af professionelle lærere eller pædagoger, undertiden i samarbejde med frivillige voksne eller børn.

Så lektiehjælp er noget, der i høj grad foregår, og især foregår dér, hvor der er brug for det. Der er jo ikke grund til at lave ordninger, som hjælper de 85 pct. af eleverne, som ikke har brug for hjælp, og som udmærket kan finde ud af at lave hjemmearbejdet derhjemme.

Jeg vil også nævne projektet »Venskabsfamilier og lektiehjælp«, som støttes med næsten 60 mio. kr. i perioden 2006-2009 og altså er i fuld gang. Og til »Brug for alle unge«-projektet fra 2002, som jeg nævnte, er der årligt afsat 6 mio. kr. til lektiehjælp i årene 2007-2010. Der er »Projekt lektiehjælp«, hvor der er givet støtte til at indsamle erfaringer fra 28 forskellige lektiehjælpsprojekter, som er blevet sat i gang af Undervisningsministeriet. Så også når vi gør det op i penge, er der sket ganske meget. Og disse penge tror jeg har givet stort udbytte.

I forbindelse med evalueringen af skolefritidsordningsområdet i 2004 har Danmarks Evalueringsinstitut sat fokus på lektiestøtteproblematikken i forhold til de yngste skoleelever, og det er blevet fulgt op af regeringens skolestartudvalg, som anbefalede, at fritidsordningerne skal give tid, fred og rum til at læse lektier og tilbyde hjælp på forældreplan. Skolestartudvalgets anbefalinger er siden blevet fulgt op i dagtilbudsloven. Her fremgår det nu eksplicit af formålsbestemmelsen for fritidshjem, at fritidshjemmene skal give børnene mulighed for lektielæsning.

Skoleforligspartiernes nyligt indgåede aftaler om lovændringer på skolestartområdet indebærer ligeledes forslag om, at kommunalbestyrelserne skal formulere mål- og indholdsbeskrivelser for skolefritidsordningernes pædagogiske virksomhed, f.eks. i forhold til lektiehjælp og lektielæsning for yngre elever på nogle af de laveste klassetrin.

Der er altså sat en række initiativer i gang, og der er indsamlet en bred vifte af erfaringer. En del af disse erfaringer viser, at lektiestøtten også kan tilbydes uden for skolens regi, og at der kan trækkes på ressourcer fra bl.a. klub- og bibliotekssektoren. Det vil sige, at kommunerne altså har en bred vifte af muligheder til deres rådgivning.

Efter regeringens opfattelse må det være op til den enkelte kommune at drage nytte af de erfaringer, der er gjort, og vælge de ordninger, som i videst muligt omfang inddrager frivillige, og som i videst muligt omfang kommer de børn til gode, som har mest brug for det. Og jeg vil lige gøre opmærksom på, at det jo ikke altid er dem, der går i skolefritidsordning, for det er jo ofte de meget unge elever. Ofte kommer tosprogede elever ikke i skolefritidsordninger, fordi der er betaling, og derfor rammer man ikke særlig godt, hvis det kun er noget, men tilbyder elever i skolefritidsordninger.

Konklusionen er, at lektiehjælp for regeringen er en integreret del af skolens og kommunernes virksomhed. Det lønner så at sige sig selv for både lærerne, skolen og kommunerne at sørge for, at de elever, der har brug for det, får den ekstra hjælp, der skal til. Til gengæld er det vigtigt, at man ikke standardiserer hjælpen, så man hjælper alle mulige, som ikke har brug for det. For vi skal lige huske, at for det meget store flertal af elever er det jo en rigtig god øvelse, at man om eftermiddagen har en snak med forældrene om, hvad der arbejdes med i skolen, og hvordan man nu kan hjælpe eleverne med at forberede sig til den næste skoledag. Den øvelse skal vi jo ikke overlødig gøre ved at standardisere lektiehjælpen.

Kl. 11:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er lige et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 11:47

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hører, at ministeren har den holdning, at det skal være op til den enkelte kommunalbestyrel-

se at tilbyde den form for lektiehjælp, som man nu synes, der er behov for ude i kommunerne.

Ministeren nævner også forskellige gode ting: At forældre selvfølgelig skal hjælpe, om lektiecafeer for de unge og meget, meget mere. Det er vi meget enige i.

Vi er sådan set også enige med ministeren i, at man gerne må gøre flere ting – alt det man vil – hvis bare det virker. Og det mener vi faktisk ikke at det gør. De her ting virker ikke, og jeg vil da sige til ministeren, at vi simpelt hen ikke får alle med. Mange af dem får vi, som ministeren selv nævnte, med, men vi får ikke alle med.

Mener ministeren virkelig, at det, der bliver gjort, egentlig er godt nok?

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 11:48

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Der er ingenting, der er godt nok. Alt kan blive bedre. Det, jeg har beskrevet, er, at man både i Integrationsministeriet og i Undervisningsministeriet i årevis har arbejdet med lektiehjælpsforsøg med det formål at sætte ind over for lige præcis de børn, der har mest brug for det, og med det formål at indhente erfaringer, som kan bruges af andre kommuner. Erfaringerne er blevet samlet, og de er blevet evalueret; det vil sige, at der er en masse i gang på området.

Jeg tror ikke, at der findes en eneste kommune eller et eneste kommunalbestyrelsesmedlem, som ikke er klar over, at lektiehjælp i vore dage er blevet en ting, som man skal være opmærksom på, fordi der er børn, som har svært ved at få hjælp derhjemme.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning. Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 11:48

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er meget enig med ministeren i, at kommunalbestyrelserne selvfølgelig kender til de her ting, det er de helt med på. Men problematikken ligger selvfølgelig i forbindelse med at hjælpe de få børn, som ikke har nogen støtte derhjemme. Jeg er enig med ministeren i, at den problematik findes, og det er den problematik, man møder ude i kommunalbestyrelserne. Det er virkelig de børn, der er svære at hjælpe. Det er ikke altid, at de børn, selv om forældrekontakten er vigtig – det ved vi alle, det ved vi også med vores egne

børn – har mulighed for at få den forældrekontakt.

Mit spørgsmål vil være: Giver ministeren mig så ret i, at flere ressourcer til lektiehjælp alt andet lige vil være en fordel for de her børn? Jeg vil sige til ministeren, at han må tro mig, når jeg siger, at det vil selv kommunalbestyrelserne synes ville være rigtig dejligt.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 11:49

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Svaret er ja. Det vil være en fordel i de tilfælde, hvor der er børn, som ikke kan få den tilstrækkelige hjælp derhjemme. Det er vi helt enige om. Spørgsmålet er, om staten skal overtage flere og flere af kommunernes opgaver, eller om vi tværtimod skal holde kommunerne fast på deres ansvar og kommunerne skal holde skolerne fast på deres ansvar for at se børnenes indlæring som en helhed, hvori indgår hjemmearbejde.

Jeg er også enig med hr. Leif Lahn Jensen i, at det handler om de få børn, der ikke får den fornødne hjælp derhjemme. Det er nemlig diagnosen, og det er jo egentlig det bedste argument imod SF's forslag.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 11:50

Pernille Frahm (SF):

Det er godt at være nuanceret, og det lykkedes virkelig for ministeren synes jeg, alle synspunkter kom op at vende her. Det er godt, at alle børn nu skal have lektier for, for så er den debat, om det er godt eller skidt, slut, og det er godt, at de får hjælp, for så slipper de for at sidde med det derhjemme i familier, der ikke forstår, hvad de laver. Det er godt, at de får lektier for derhjemme, for så kan de sidde og snakke med forældrene om det. Det er godt, at vi blander os udenom. Det er godt, at vi blander os.

Derfor er jeg nu en lille smule forvirret og ved ikke, hvad det egentlig er, der er ministerens synspunkt. Er det noget, vi skal gøre en indsats for at sikre, at alle børn, der har et behov, kan få? Kunne dette noget, vi skal gøre, handle om at udstikke nogle retningslinjer fra f.eks. regeringens side for, at det så man gerne gjort, og så, når man udstikker retningslinjer, så lade pengene følge med?

Kl. 11:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 11:51

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Undskyld jeg siger det, men det er jo ikke mit ansvar, hvis fru Pernille Frahm er forvirret. Jeg er ikke forvirret. Jeg har beskrevet hele den frodige aktivitet, der har været de sidste 6 år på netop det her område. Jeg har som integrationsminister og nu som undervisningsminister selv været med til det. Det er jo kolossalt, hvad der er stampet op af jorden, ikke mindst på frivillig basis, og det var skam ikke så let i starten; jeg har besøgt kommuner, hvor frivillige havde svært ved at få lov til at hjælpe eleverne, fordi der var modstand imod det blandt nogle af de professionelle, men den mur, den is, er nu brudt, og nu finder man rundtomkring vidt forskellige modeller, som alle har det til fælles, at de er målrettede de elever, der har mest behov.

Så er det spørgsmålet, om vi så fra statens side skal komme og sætte det hele i system, indføre en ret, give kommunerne et beløb over bloktilskuddet og sige: Så skal I alle sammen til gengæld gøre sådan og sådan. Det er det, jeg synes er overflødigt. Og min argumentation er, at der allerede foregår så meget, at det er overflødigt.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Frahm for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Pernille Frahm (SF):

Jamen så mener ministeren åbenbart, at det er godt nok. Det var ellers det, den tidligere spørger fik at vide ikke var godt nok. Jeg mener nemlig ikke, det er godt nok, og derfor er det ikke overflødigt. Derfor vil jeg spørge ministeren igen: Er vi enige om, at der er et behov? Er vi enige om, at det er noget, de her børn har brug for? Er det noget, vi vil sætte penge af til, hvis vi er enige om, at det er noget, de her børn har brug for?

Kl. 11:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 11:53

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Det var et rigtigt SF-spørgsmål. Altså: Kan SF dog ikke, nu hvor man prøver at blive et folkeligt parti, holde op med at køre i den grammofonpladerille, at intet kan lade sig gøre, uden det

er med statslige påbud, statslige penge og kommandoer til kommunerne?

Jeg prøver at beskrive den frodighed, hvor- med skoler og kommuner har taget sig af det her problem, og det er ikke godt nok endnu, men der er gjort erfaringer med det, og det vokser frem. Jeg synes, vi skal stimulere den frodighed, også i den næste satspuljeaftale og når vi drøfter, hvordan man kan forbedre skolestarten og få endnu mere ud af skolefritidsordningerne. Der er jo en masse i gang, når det gælder skolefritidsordningerne, også spørgsmålet om, hvorvidt eleverne kunne røre sig lidt mere i skolefritidsordningen. Jeg synes altså, at det, der sker i øjeblikket, er meget frodigt, og jeg synes ikke, vi behøver at lægge det i statslige rammer.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 11:54

Christine Antorini (S):

Jeg har ganske svært ved at se den frodighed, som ministeren taler om. Det er ikke det samme, som at der ikke er masser af ildsjæle ude omkring på skolerne, og at der ikke er kommuner, der prøver at arbejde med det her, men faktum er jo, at det er under en fjerdedel af skolerne, der rent faktisk har et lektietilbud til eleverne. Det er det, som vi er dybt optaget af hos Socialdemokraterne. Det betyder, at der er mange, mange steder, hvor børnene ikke får det tilbud.

Ministerens har lagt meget vægt på Skolestartudvalgets rapport, og det er jo noget, vi som socialdemokrater og forligspartner på folkeskoleområdet også har været med til at diskutere, og der var nemlig rigtig mange gode forslag i Skolestartudvalgets rapport, herunder en anbefaling om, at der skulle være adgang til lektiehjælp efter skoletid.

Derfor er jeg nødt til at spørge ministeren: Støtter Venstre den anbefaling fra Skolestartudvalget eller ej?

Kl. 11:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministerens.

Kl. 11:55

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Lektiehjælp er for en gruppe af elever meget vigtig at tilbyde. Det er regeringen fuldstændig enig i. Det kan gøres på forskellig vis, og jeg er også klar til at drøfte i skoleforligskredsen, om der er mere, vi kan gøre. Selvfølgelig er jeg det.

Kl. 11:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Christine Antorini for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Christine Antorini (S):

Betyder det så, at ministeren vil være parat til at støtte, hvis Socialdemokraterne kommer med et let justeret beslutningsforslag eller måske et ændringsforslag til SF's forslag, sådan at alle børn, der har brug for lektiehjælp, har ret til at kunne få det på den skole, hvor de måtte gå?

Kl. 11:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministerens.

Kl. 11:56

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har aldrig sagt nej til at se på Socialdemokraternes forslag. Det gælder også det forslag, som fru Christine Antorini her nævner, men jeg skal jo lige se, hvad checken lyder på, og hvor penge skal hentes, for det her handler jo også om prioritering, og jeg vil lige gøre opmærksom på, at vi jo nemt kan begynde at betale for alt muligt, der foregår allerede. Er det en god måde at bruge statens penge på? Det er jeg ikke sikker på. Men lad os da se på det, lad os få at vide, hvad det koster, og lad os se det i sammenhæng med de andre behov, vi har på skoleområdet.

Der er jo også nogle, der gerne vil have, at eleverne skal røre sig noget mere, have mere tid til idræt. Der er nogle, der gerne vil have, at vi skal have flere praktisk-musiske fag, og som vil inddrage skolefritidsordningerne i det. Der er så mange gode ønsker, og lad os tale om det. Regeringen er bestemt ikke imod lektiehjælp. Jeg har som integrationsminister og undervisningsminister gjort ganske meget for at fremme lektiehjælp til børn, der har behov.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til undervisningsministeren.

Så er det hr. Per Bisgaard som ordfører.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Folkeskolen er god, men den kan blive endnu bedre.

Det kunne godt være hentet fra Venstres partiprogram, men i det aktuelle tilfælde er det hentet fra SF's hjemmeside i et afsnit om fremtidens folkeskole, hvor man i øvrigt også slår fast, at den daglige politiske styring af folkeskolen fore-

går i de enkelte kommuner inden for de rammer, som Folketinget og regeringen har lagt via lovgivningen.

Med det her forslag ønsker SF at oprette et tilbud om lektiehjælp til alle i folkeskolen, et ønske, som man skønner vil koste minimum 600 mio. kr. Stort set alt i den her verden kan blive bedre, men netop i disse år gøres der en masse erfaringer med hensyn til forskellige former for lektiehjælpstilbud, bl.a. med en ekstraordinær offentlig støtte, som vi hørte undervisningsministeren nævne tidligere. Men selv uden disse ekstraordinære statslige tilskud gøres der rundtomkring i kommunerne et stort arbejde – et arbejde, som bliver skræddersyet og etableret med anderledes tilbud end de traditionelle lektiecafeer og lektieværksteder, som vi har kendt i mange, mange år.

Jeg har lyst til at nævne et enkelt konkret eksempel fra Albertslund Kommune, hvor den kommunale ungdomsskole nu gennem 2 år har udvidet sin traditionelle lektiehjælp til også at omfatte onlinelektiehjælp. Det vil sige, at ved hjælp af webkamera og headset kan lærer og elev være i direkte kontakt med hinanden, således at man kan sidde hjemme på værelset og få hjælp til sine tyske gloser eller matematiske problemer, eller hvad det nu måtte være. I øjeblikket er man ved at opsamle de erfaringer, man har gjort, og meget tyder på, at man bl.a. rammer nogle målgrupper, som man ellers ikke ville nå.

Bibliotekernes strategi om at udvikle sig som fremtidens informationscentre indeholder også et tilbud til skoleelever, hvor man enten alene eller i grupper kan bruge den store ekspertise, som biblioteket og dets personale besidder.

Lektielæsning er, som det er nævnt flere gange, et mellemværende mellem lærer, elev og forældre, og det kræver altså aktiv involvering fra alle tre parter.

Det er Venstres vurdering, at kommunerne og folkeskolen gør det godt, også på det område. Men som tidligere nævnt, kan man også her blive bedre, men det kan fint klares uden det af SF fremsatte forslag, som vil koste minimum 600 mio. kr.

Venstre kan ikke støtte det fremsatte forslag.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:00

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Socialdemokratiet vil meget gerne bryde den negative sociale arv. Det betyder meget for os. Vi vil gerne have mere lighed. Vi vil også gerne sikre, at alle kan læse rigtig godt, når de kommer ud af skolen. Endelig vil vi selvfølgelig også gerne sikre, at 95 pct. af alle unge gennemfører en ungdomsuddannelse.

Disse ønsker og mål kan man ikke løse på bare én måde, det kræver flere løsningsforslag, men en af mulighederne, som kan være en stor hjælp til mange, er mere lektiehjælp til lige nøjagtig de mennesker, de unge, de elever, som har brug for det. Alt for mange kommer ud af skolen uden at kunne læse. Det kan vi ikke være bekendt over for samfundet og ikke mindst over for børnene. Halvdelen af de tosprogede børn, som forlader skolen, kan ikke læse og skrive tilstrækkeligt. Det kalder vi ikke ordentlig integration. Derfor har SF også fuldstændig ret i, at der er behov for at putte flere penge i lektiehjælp. Derfor er det også blevet en mærkesag for Socialdemokratiet at sørge for, at mulighederne bliver bedre for dem, som har det fagligt svært i skolen.

I Socialdemokratiets velfærdsrettigheder på skoleområderne står der, at vi vil give børnene et tilbud om lektiehjælp efter skoletid, og at vi målrettet vil give støtte til elever, som ikke kan læse ved udgangen af 1. klasse. Derfor er det, som fru Christine Antorini netop var inde på over for ministeren, også en af vores mærkesager. Da der var forhandling om »God skolestart«, gik netop Socialdemokratiet ind og påpegede, at lektiehjælp skal være en del af det. VKO mente altså bare ikke, at problemet var så stort. Men det fik ikke Socialdemokratiet til at give op, for senest har vi også taget det med i vores finanslovsforslag, hvor vi selvfølgelig håber på at få forhandlet de ting igennem, vi kommer med, da vi selvfølgelig synes, at vores finanslovsforslag er rigtig, rigtig fornuftigt. Her ønsker vi ret til lektiehjælp efter skoletid fra 1. klasse til og med 3. klasse. Lektiehjælpen skal være tilgængelig for alle børn, vi ser det helst i SFO'en eller i forbindelse med skolen og helst med en lærer, for det er det, som pengene er sat af til.

Vi skal i hvert fald sikre, at alle de, som ikke er i SFO, har adgang til hjælpen, at den her hjælp altså går ud på, at alle skal have adgang til lektiehjælpen. Så vi er meget enige med SF i, at vi skal gøre noget for at løfte vores børns faglig-

hed. De mål, man sætter sig med flere unge, som gennemfører uddannelse, bedre integration og flere børn, som bliver bedre læsere, er vi helt enige i. Vi er også enige om det ansvar, så vi også medregner, at man skal være klar til at putte flere penge i vores børns fremtid.

Det ville bare være dejligt for vores unger, hvis et flertal i Folketinget havde samme mening. For det, jeg rent faktisk hørte ministeren sige, var, at det er kommunernes ansvar. Er det meningen, at staten skal overtage det? Jeg siger bare: Nej, det er det ikke, kommunerne vil gerne have opgaven, men de vil også bare gerne have penge nok til den her opgave, og det er faktisk deri, det hele ligger.

Kl. 12:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg beder ordføreren om at blive stående. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:03

Martin Henriksen (DF):

Jeg blev bare lidt forvirret. Jeg forstod godt, at Socialdemokraterne vil gøre en ekstra indsats på det her område. Det synes jeg også er meget sympatisk. Men jeg bliver forvirret, når jeg bl.a. kan høre fru Christine Antorini stille spørgsmål til undervisningsministeren, der går på, om regeringen vil støtte et eventuelt ændringsforslag til det her forslag. Det gælder også, når jeg lytter til det, hr. Leif Lahn Jensen siger.

Nu er Socialdemokraterne jo med i folkeskoleforliget, så jeg vil bare høre, om der er sket noget, som jeg ikke er klar over er sket, om Socialdemokraterne eventuelt vil lave et forligsbrud og træde ud af folkeskoleaftalen. Det kunne være interessant at få det belyst.

Kl. 12:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:04

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg kan jo ikke sige her, om hr. Martin Henriksen følger med eller ej, når vi er til forligsforhandlinger, det har jeg jo svært ved at se, da jeg selvfølgelig koncentrerer mig om de ting, jeg skal. Det er klart, at vi er med i det forlig. Men det, som fru Christine Antorini også sagde, var, at i de forligsforhandlinger kæmpede Socialdemokratiet for at få lektiehjælp med i ind det, og det var også lektiehjælpen, som mange af høringssvarene pegede på.

Kl. 12:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:04

Martin Henriksen (DF):

Det skal jeg bare forstå rigtigt. Såfremt man ønsker at stille ændringsforslag, hvad enten man gør det eller ikke gør det, så agter Socialdemokraterne i hvert fald ikke at bryde folkeskoleforliget? Er det rigtigt forstået?

Kl. 12:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:04

Leif Lahn Jensen (S):

Det er sådan, at vi selvfølgelig har nogle ting om lektiehjælp i vores finanslovsforslag, som vi holder fast i. Jeg er også sikker på, at hr. Martin Henriksen har set vores finanslovsforslag, og her står der lige nøjagtig, hvad vi vil på det område.

Som jeg også sagde før, er en rigtig god lektiehjælp en af de ting, vi meget gerne vil have med i vores velfærdsrettigheder. Det er med i vores finanslovsforslag, vi har også hele tiden taget fat i det i forliget, og det regner jeg bestemt også med at hr. Martin Henriksen har lyttet til.

Kl. 12:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 12:05

Pernille Frahm (SF):

Jeg blev rigtig, rigtig glad for de ting, der blev sagt fra ordføreren side, og jeg vil gerne spørge: Er det ikke rigtigt, at det her kan gennemføres, uden at man overhovedet stiller ændringsforslag til folkeskoleloven, og at det overhovedet ikke behøver at angå forliget?

Kl. 12:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:05

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil sige til det spørgsmål, at når vi vil have spørgsmålet med i finanslovsforhandlingerne, er det selvfølgelig, fordi vi mener, det er her, det skal tages op. Det drejer sig jo om mange penge. Nu kommer SF med et beslutningsforslag, de har det også med i deres finanslovsforslag, så jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt SF vil det ene eller det andet. Jeg vil sige, at vi er helt enige i det, der står i forslaget, men vi vil køre det i finanslov-

forhandlingerne, fordi vi mener, det er her, det hører hjemme.

Kl. 12:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Frahm for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:06

Pernille Frahm (SF):

Altså, jeg er ligeglad med, hvilken farve katten har, bare den fanger mus, så hvis vi kan finde en måde at få gennemført de ting på, behøver det ikke være i form af et lovforslag eller et beslutningsforslag eller en anden form for forslag, som kan være på kant med f.eks. folkeskoleloven. Hvis det kan gøres gennem finanslovsforslaget, kan det selvfølgelig være en model, men skal jeg forstå det sådan, at hvis vi kan finde en fælles formulering for det her, har vi sådan set næsten en aftale om, at vi vil arbejde sammen om det?

Kl. 12:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:06

Leif Lahn Jensen (S):

Du skal forstå det på den måde, at vi lægger op til en bred forhandling med alle, også med SF, om vores finanslovsforslag. Vi er selvfølgelig og har altid været meget villige til at forhandle med SF, og jeg kan sige til SF, at vi er meget, meget på linje med SF angående de ting, SF siger, og derfor glæder det mig også, at SF faktisk siger til mig nu, at de gerne vil være med i de forhandlinger. Jeg er også glad for, at SF, som vi også vil kunne se senere, egentlig synes, at de velfærdsrettigheder, vi foreslår, er rigtig gode.

Kl. 12:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Jeg skal bede ordføreren om at huske tiltaleformerne, altså ingen direkte tiltale med navns nævnelse, han, hun, I eller eder.

Hr. Martin Henriksen som ordfører.

Kl. 12:07

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er relevant at slå fast, at hvis man støtter et beslutningsforslag fra Socialdemokraternes side, der går ud på at oprette et tilbud om lektiehjælp til alle i folkeskolen uden om forligskredsen, er det selvfølgelig et brud på folkeskoleforliget. Det kan der slet ikke være nogen tvivl om, og det skal selvfølgelig slås fast.

Jeg synes, når vi nu skal tale om forslaget, at det er et ganske sympatisk ærinde, SF er ude i her, hvor man taler om, at måske ikke alle skal

have lektiehjælp, men i hvert fald skal de, der har behov for lektiehjælp, også have mulighed for at få det. Men jeg synes også, det er relevant at tage en mere principiel debat om folkeskolen, for det er jo interessant og værd at bemærke, at SF skriver i sit beslutningsforslag:

»Alt for mange forlader i dag folkeskolen uden at kunne læse, skrive og regne. Dertil kommer endvidere, at 20 pct. af en ungdomsårgang aldrig gennemfører en ungdomsuddannelse.«

Det er jo et problem, og derfor synes jeg, at når man taler om at løse det problem, er det jo på et forholdsvis lavt niveau at sige, at så indfører vi lektiehjælp, og så kan vi løse det problem. Det handler jo grundlæggende om, at vi i årtier har haft en folkeskole, som ikke har været god nok til at prioritere færdigheder og kundskaber. Det er jo altså i timerne i fagene, at børnene skal lære noget – det er i hvert fald en påstand, som man sådan lige kan slynge ud i luften, og det er hermed gjort.

Jeg mener som sagt, at problemet har været, at man har nedprioriteret fagligheden og nedprioriteret færdigheder og kundskaber. Det bærer SF og andre i oppositionen efter min mening i høj grad en stor del af ansvaret for, og det flertal, der sidder nu, har faktisk forsøgt at rette op på nogle af de ting, som vi mener der bør rettes op på. Bl.a. har vi jo indført flere dansktimer og flere matematiktimer, og hvis vi kan få it-firmaet COWI til at oppe sig lidt, kommer der forhåbentlig nationale test i folkeskolen.

Der er også elevplaner, der er kvalitetsrapporter, og nu bliver kommunerne nødt til at følge, hvordan udviklingen er i folkeskolen. De bliver nødt til at holde øje med, hvordan den faglige udvikling er på de forskellige niveauer i folkeskolen. Det er her, der først og fremmest skal sættes ind, for det er her, hovedproblemet er. Det er simpelt hen i timerne, det er i selve skolen, der er behov for at opruste.

Så vil jeg også sige, at det jo ikke er sådan, at der ikke er sket noget på området. Siden 2001 er der givet støtte til iværksættelse af en række lektiehjælpsprojekter, det er også sådan, at det nu fremgår klart af formålsbestemmelsen for fritidshjem, at fritidshjemmene skal give børnene mulighed for lektielæsning, og folkeskoleforligskredsen, der indtil videre også består af Socialdemokraterne, har jo for nylig indgået en aftale om, at der skal ske lovændringer på skolestartområdet, som indebærer, at kommunalbestyrelsen skal formulere mål- og indholdsbeskrivelser for SFO'erne. Det vil f.eks. gælde SFO'er-

nes rolle i forbindelse med lektielæsning for de yngste elever, og det vil jo give anledning til, at kommunalbestyrelsen tager stilling til de ting.

Så vidt jeg husker, er det faktisk også sådan, at der blev lavet en evaluering for ikke så lang tid siden af Danmarks Evalueringsinstitut, som påviste, at halvdelen af SFO'erne faktisk under en eller anden form tilbyder lektiehjælp. Man kan sige, at når den aftale, der nylig er indgået, bliver udmøntet, kan man jo godt have en forventning om, at der er flere SFO'er, der begynder at give tilbud om lektiehjælp.

Det er også relevant at nævne, at der jo er mange penge til rådighed for den danske folkeskole. Når vi sammenligner os med andre lande, ligger vi jo helt i top. Det skal vi selvfølgelig være stolte af, og så må man også kunne sige, at inden for de rammer, der er, er der mulighed for at agere.

Grundlæggende er det altså en diskussion om, hvad man kan gøre i selve fagene i folkeskolen for at rette op på de her problemstillinger. De initiativer, der er taget på området, bakker vi selvfølgelig op, og hvis man kan gøre mere, er vi selvfølgelig også villige til at diskutere det. Men det skal selvfølgelig også være finansieret på en ordentlig måde, og det er forslaget her ikke.

Kl. 12:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra fru Pernille Frahm.

Kl. 12:11

Pernille Frahm (SF):

Jeg er glad for, at ordføreren lige fik sagt, at det var noget, han slyngede ud, det her med, at der ikke foregik noget ordentligt i timerne, og at det var der, det hele skulle foregå.

Skal det forstås sådan, at Dansk Folkeparti mener, at det der med lektier skal man helt droppe, for alt skal foregå henne på skolen?

Kl. 12:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:12

Martin Henriksen (DF):

Nej, det betyder det ikke, det betyder det bestemt ikke. Der har jo været røster på venstrefløj – nu vil jeg ikke beskyldte SF for det, for jeg tror ikke, det var SF, der kom med det – der har talt om, at man skulle afskaffe lektier fuldstændig. Der sagde vi i den anledning – det har vi også diskuteret før i salen – at det syntes vi var en ufattelig dårlig idé. Selvfølgelig skal man ikke afskaffe lektier.

Men når man taler om, at vi har nogle problemer med at fastholde unge på ungdomsuddannelserne og vi har nogle problemer med, at der er for mange, der går ud af folkeskolen uden at have de nødvendige færdigheder og kundskaber, så er det ikke lektier og lektiehjælp, der skal til for at løse det problem – grundlæggende. Det er ikke det, der er løsningen; det kan være en del af løsningen, men det er ikke løsningen. Løsningen er altså, at man sætter fokus på faglighed i fagene. Det er dér, de skal lære noget.

Kl. 12:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Frahm for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:13

Pernille Frahm (SF):

Så vil jeg opfordre ordføreren til lige at studere lidt nøjere, hvad det er for nogle børn, der ikke klarer sig godt, og hvad det er for nogle børn, der klarer sig godt, for det er jo ikke afhængigt af, hvilken lærer man har. Det er jo ikke sådan, at lærer Olsens børn ikke klarer sig godt; det er sådan, at nogle af lærer Olsens børn og nogle af lærer Sørensens børn osv. ikke klarer sig godt. Og det er meget ofte de børn, der ikke får tilstrækkelig hjælp hjemmefra, der har de problemer.

Så jeg vil opfordre ordføreren til at dykke lidt mere ned i substansen, inden han sådan slynger ud, at det her i hvert fald ikke er det, det drejer sig om. Det er netop en af de ting, det drejer sig om. Og det er derfor, det undrer mig, at de svages forsvarer står deroppe og siger, at den slags ikke er nødvendigt. Det er netop af hensyn til de svageste børn i skolen, vi gerne vil sætte det her i værk.

Kl. 12:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:14

Martin Henriksen (DF):

Først vil jeg kvittere for, at SF anerkender, at Dansk Folkeparti taler de dårligt stilledes sag her i samfundet. Det synes jeg er glædeligt at de anerkender. For ganske nylig tror jeg faktisk også at SF anerkendte, at Dansk Folkeparti faktisk er et ungdomsparti, og det kvitterer vi også for. Det går i den rigtige retning, og det synes vi bestemt er positivt. Så mange tak for det.

Så vil jeg sige, at min ordførertale jo ikke var en tale imod lektiehjælp og sådan set heller ikke imod lektiehjælp til dem, der har behov for det. Jeg forsøgte bare at sige i min ordførertale, at når

vi taler om, at der er nogle, der går i skole i 10 år og ikke har de nødvendige færdigheder og kundskaber, når de kommer ud, så kunne man godt få den tanke, at der, inden de gik ud efter 10 års skolegang, nok skulle have været nogle, der havde været opmærksomme på, at vi nu skulle gøre en ekstra indsats her. Det har vi jo været opmærksomme på, og vi har vedtaget nogle initiativer, og de seneste undersøgelser fra bl.a. PISA, men også gennemsnitskarakterer osv. viser jo faktisk, at det så småt – ganske småt – begynder at gå i den rigtige retning.

Kl. 12:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 12:15

Christine Antorini (S):

Jeg har prøvet at lytte efter, hvad ordføreren for Dansk Folkeparti har sagt, for at høre, hvad det egentlig helt konkret er, Dansk Folkeparti vil gøre i forhold til lektiehjælp. Jeg hører fra Dansk Folkeparti præcis det samme som fra undervisningsministeren: oceaner af velvilje, og hvor er det dejligt, at der er nogle få rundtomkring, der gør noget, og ildsjæle, og her kommer jeg, og at det er utrolig vigtigt at bryde den negative sociale arv.

Men jeg vil godt have et helt konkret svar fra ordføreren: Hvad er det, Dansk Folkeparti vil andet end at udøse lidt velvilje oppe fra talerstolen? Hvad er det, der skal til, hvis Dansk Folkeparti synes, det en god idé med lektiehjælp?

Kl. 12:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:15

Martin Henriksen (DF):

Jeg er ked af, at Socialdemokraterne ikke har bemærket, at vi netop har indgået en aftale med bl.a. Socialdemokraterne på SFO-området. Det synes jeg er mystisk. Det har vi jo lige gjort. Derfor kan man jo ikke rejse sig op og sige, at Dansk Folkeparti ikke vil gøre noget, når Dansk Folkeparti i fællesskab med Socialdemokraterne lige har været med til at gøre noget. Det forstår jeg altså ikke.

Kl. 12:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Christine Antorini for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:16

Christine Antorini (S):

Jeg tror, at hr. Martin Henriksen udmærket er klar over, at i de meget langvarige forhandlinger, vi havde om skolestart, var en af de ting, vi diskuterede, at der reelt blev adgang til lektiehjælp – og set med Socialdemokraternes øjne meget gerne med en lærer til stede, for vi er dybt optaget af de børn, som ikke kan få hjælp derhjemme. Igen var der masser af velvilje fra Dansk Folkeparti og i øvrigt også fra regeringen, indtil man måtte konstatere, at det selvfølgelig koster lidt penge, hvis man vil have det kvalitetstilbud til de 20 pct., som ikke kan få hjælp derhjemme.

Og hvad skete der så? Ja, så ville man lige pludselig ikke noget. Og hånden på hjertet: Vi synes, det er rigtig godt, at der er kommet en mål- og indholdsbeskrivelse for skolefritidsordningerne, og det er fint, at der bliver nævnt, at man også kan have et sted, hvor børnene kan lave lektier, men det har intet at gøre med retten til lektiehjælp.

Derfor vil jeg gerne spørge, om det er Dansk Folkepartis ambitionsniveau: et par pæne ord om, at der skal være plads til, at man kan lave lektier på SFO'erne, og så vil Dansk Folkeparti ikke gøre en pind mere for dem, som ikke kan få hjælp hjemmefra?

Kl. 12:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:17

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er meget mystisk, for man har jo netop indgået en aftale som forligsparti, og jeg er sikker på, at vi også godt kan finde citater fra fru Christine Antorini, som siger, at det da i det mindste er et o.k. forlig, som trods alt trækker i den rigtige retning. Jeg står her og siger, at der altså er en undersøgelse, en evaluering, der viser, at knap halvdelen af de nuværende SFO-ordninger faktisk under en eller anden form tilbyder lektiehjælp. Så kommer vi med et initiativ fra Folketingets side, hvor vi siger, at vi nu har en forventning om, at der bliver sat skub i den udvikling – og så må man gå ud fra, at der bliver sat skub i den udvikling.

Jeg går ud fra, at Socialdemokraterne synes, det er et rimeligt og o.k. initiativ, som Socialdemokraterne formentlig vil være med til at vedtage, når det bliver udmøntet i et lovforslag i Folketingssalen. Det ved jeg så ikke længere om Socialdemokraterne vil, for nu vil man tilsyneladende

dende hellere støtte et beslutningsforslag fra SF, hvor man så selv stiller et ændringsforslag, og så er det her beslutningsforslag godt nok, forstår jeg. Jeg er ikke i stand til at redegøre for Socialdemokraternes politik, og det er heller ikke sikkert, at Socialdemokraterne længere er det.

Kl. 12:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:18

Leif Lahn Jensen (S):

Når jeg hører, hvad ordføreren siger, er jeg da i tvivl om, om ordføreren egentlig også selv ved, hvad ordføreren mener. For jeg hørte ordføreren sige, at alt det her faglighed skal hentes i timerne. Men man kan putte en masse timer i et barn, uden at det forstår ret meget, og så hjælper det altså ikke noget.

Dengang jeg arbejdede på landet, kunne jeg hælde nok så meget benzin i dieseltraktoren, uden at der skete ret meget ved det. Man er nødt til ligesom at tænke lidt anderledes.

Mener Dansk Folkeparti virkelig, at det hele kan hentes i timerne, og at man så ikke behøver gøre andet?

Kl. 12:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det er noget helt fantastisk vrøvl, der kommer her, helt fantastisk. Må jeg endnu en gang påpege, at Socialdemokraterne lige har været med til at lave en aftale på SFO-området, og så vidt jeg ved, er SFO noget, der foregår ved siden af den normale skolegang.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:19

Leif Lahn Jensen (S):

Så vil jeg gøre hr. Martin Henriksen opmærksom på, at Socialdemokratiet har meldt ud, hvad vi gerne vil. Det er klokkeklart, det har vi gjort i forliget, det har vi gjort her, og det er der ikke nogen der er i tvivl om. Jeg er meget, meget glad for, at hr. Martin Henriksen ikke er i tvivl om det. Det skal han have tak for.

Men det sidste spørgsmål, jeg vil stille – som også fru Christine Antorini stillede, og som hun ikke fik svar på – er: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre, hvad angår lektiehjælp? Hvordan vil de

virkelig få de svage med? Og lad nu være med at spille bolden tilbage til mig og spørge, hvad jeg så vil gøre. Prøv at give os et reelt svar. Hvad vil Dansk Folkeparti gøre på det her område?

Kl. 12:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:20

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bare sige, at jeg er i tvivl om, hvad Socialdemokraterne mener. Jeg har ikke forstået, hvad Socialdemokraterne mener. Det har jeg ikke. Jeg synes, det er positivt, at Socialdemokraterne selv har forstået, hvad Socialdemokraterne mener. Det gør trods alt, at der er lys for enden af tunnelen.

Med hensyn til hvad Dansk Folkeparti selv vil, så vil Dansk Folkeparti bl.a. det, som vi lige har indgået en aftale om med regeringen og Socialdemokratiet. Vi synes, det er en udmærket aftale. Vi synes, at den aftale trækker i den rigtige retning.

Omkring halvdelen af SFO'erne har i dag et tilbud om lektiehjælp. Vi har fået skrevet ind i formålsbestemmelsen for fritidshjemmene, at de skal give mulighed for lektielæsning, og nu kommer der så et yderligere initiativ fra forligskredsen om, at man har en forventning om, at kommunerne nu sætter gang i lektiehjælpen. De skal formulere mål- og indholdsbeskrivelser for SFO'erne.

Det er ikke bare et spørgsmål om, hvad man vil fremadrettet, men også et spørgsmål om, hvad man vil nu, nemlig de ting, der skal til at virke nu.

Kl. 12:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Henrik Rasmussen.

Kl. 12:21

(Ordfører)

Henrik Rasmussen (KF):

SF fremsætter forslag om at oprette tilbud om lektiehjælp til alle i folkeskolen. Forslaget er i udgangspunktet ganske sympatisk. Men jeg er imidlertid ikke enig i, at løsningen på disse spørgsmål skal betragtes som en ny opgave for kommunerne. Det er jo ikke småpenge, der her er tale om. SF anslår selv, at det vil kræve en merbevilling på ca. 600 mio. kr. årligt. SF mener, at disse 600 mio. kr. skal udbetales til kommunerne over bloktilskuddet, men der er jo ingen garanti for, at pengene så bruges til netop dette

formål, eftersom penge, der overføres via bloktilskuddet, ikke er øremærkede.

Jeg mener, at der allerede i dag er penge til rådighed for kommunerne og deres folkeskoler. Disse penge skal naturligvis bruges med omtanke. Det er op til kommunerne at prioritere, hvor mange ressourcer der skal bruges på lektiehjælp, men jeg er enig i, at de ressourcer, der afsættes til formålet, primært bør målrettes de bestemte grupper af børn og unge, som har mest brug for lektiehjælpen.

Vigtigt er det, at lektier ligesom den øvrige del af undervisningen skal tage udgangspunkt i klassens, i gruppens og i den enkelte elevs behov og forudsætninger. Jeg har faktisk kendskab til nogle lærere, som giver forskellige elever forskellig mængde lektier for. Mængden er tilpasset den enkelte elevs plan, hvilket jeg rent faktisk mener er et godt udgangspunkt for en rigtig god undervisning.

Men lektier er faktisk et vigtigt bindeled mellem skoler og forældre. Derfor skal forældre også være på mærkerne med lektiehjælpen, hvilket også giver forældrene en løbende status over barnets kunnen og ikke mindst funktion i klassen. Det er stadig væk forældrenes ansvar, at børnene møder udhvilede og forberedte i skolen hver dag, det er ikke lærerens ansvar.

Folkeskoleforligsparterne har nylig indgået en aftale, som vi har hørt om, også om lovændringer på skolestartområdet, hvilket indebærer forslaget om, at kommunalbestyrelsen skal formulere mål- og indholdsbeskrivelser for SFO'ernes pædagogiske virksomhed. Det vil f.eks. gælde SFO'ernes rolle i forhold til lektielæsning for de yngste skoleelever. Den enkelte kommunalbestyrelse vil derfor nu få anledning til at drøfte og tage stilling til, om og i hvilken udstrækning det er relevant at prioritere lektiehjælp i kommunens SFO'er.

På denne baggrund kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslaget fra SF.

Kl. 12:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:24

Leif Lahn Jensen (S):

Ordføreren kom lidt ind på det med forældreansvar, og der tror jeg, at vi alle i salen er enige om, at et forældreansvar er ret vigtigt. Det kom jeg også selv ind på før.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvordan kan vi sikre, at forældrene la-

ver lektier med børnene? Og det er altså de forældre, hvis børn i forvejen har det rigtig, rigtig svært. Det er jo den der negative sociale arv, jeg snakker om, og den er jo sikkert gået igen, så det vil sige, at de forældre, der har de her børn, også har det utrolig svært. Og de står måske af, og det kan være ret tidligt i forløbet, eller når børnene kommer op i nogle højere klasser.

Hvordan sikrer vi, at vi får dem med, som vi gerne vil have med?

Kl. 12:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:24

Henrik Rasmussen (KF):

Det er selvfølgelig svært at sikre hundrede procent, men jeg blev glad for, at der før blev sagt – jeg mener, at det var fru Christine Antorini, der sagde det – at der var ildsjæle i folkeskolesystemet, og det er der i hvert fald også. En af de ting, man rent faktisk kan bruge, er jo netop elevplanerne, for nogle af lærerne bruger rent faktisk elevplanerne – det har jeg da i hvert fald set – til at gå ind og se på, hvordan den enkelte elev fungerer, ikke bare bogligt, men også socialt. Og der er det rent faktisk, at ildsjælen, den dygtige lærer, kan gå ind og tilrettelægge en undervisning, sådan at man ikke nødvendigvis overbebyrder lige præcis disse elever med lektier, hvis man ved, at der er et problem i hjemmet med det. Og det er altså også der, hvor man skal tilrettelægge undervisningen individuelt. Det kunne være en mulighed, men der er sikkert også masser af andre muligheder.

Kl. 12:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det var den sidste korte bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen. Og den næste i rækken er fru Pernille Frahm.

Kl. 12:25

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil også gerne lidt ind på det her med, at det er forældrenes ansvar. Vi snakker jo netop om den vigtige opgave, det er at prøve at bryde den negative sociale arv. Og der er brug for, at man gør en ekstra indsats på det område. Mener ordføreren virkelig, at det så er tilstrækkeligt at kaste det her tilbage til at være et forældreansvar, eller mener ordføreren, at hvis vi vil bryde den sociale arv, så er vi nødt til at påtage os en opgave?

Kl. 12:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:26

Henrik Rasmussen (KF):

Der er overhovedet ingen tvivl om, at man allerede i dag påtager sig en stor, stor opgave, og der har skole-hjem-samtalerne jo en meget, meget stor indflydelse på, hvordan og hvorledes undervisningen i virkeligheden skal forløbe.

Det er jo også et spørgsmål om, hvordan læreren håndterer det, for jeg er fuldstændig på det rene med, at der er problemer derude, og at der er forældre, der skal håndteres anderledes end eleverne, men jeg oplever også, at kommuner rent faktisk tager ret godt hånd om lige præcis de personer, som skal hjælpes yderligere. Men selvfølgelig kan de hjælpes yderligere, og det tror jeg rent faktisk også at kommunerne gerne vil, men helst uden indblanding herindefra.

Kl. 12:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 12:27

Pernille Frahm (SF):

Nu snakker jeg jo ikke om de forældre, der af en eller anden grund ikke vil, eller som er lidt kantede, og som man kan snakke med i en skole-hjem-samtale. Nu snakker jeg om de forældre, der i virkeligheden faktisk meget, meget gerne vil, men som af en eller anden grund ikke evner det. Det er jo de børn, vi har brug for at gøre noget ekstra for, og det er derfor, vi ikke bare kan sige, at det må ildsjælene klare, eller at det må det frie initiativ klare, eller at det må systemet klare, sådan som det er nu.

Det er derfor, vi prøver at gøre opmærksom på, at vi har et problem. Vi prøver også at anvise, hvad man kan gøre ved det, og vi synes også, man skal give pengene med til at løse det.

Er ordføreren uenig i, at der en opgave her, som vi ikke løser nu?

Kl. 12:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:27

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg er enig i, at man altid kan udvikle sig og gøre tingene bedre. Men det er sådan, at har man en gruppe elever, som er socialt udsatte, og som man ikke kan nå, jamen så kommer de jo også hyppigt i specialklasser og sådan nogle ting. Hvis det er det niveau, fru Pernille Frahm rent faktisk taler om, så vil jeg sige, at man jo netop tager hånd om dem ude i kommunerne; så prøver man virkelig at arbejde med dem.

Men man får det ligesom til at lyde, som om det her forslag drejer sig om, at alle skal have lige ret til lektiehjælp. Jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at de ressourcer, der er, skal målrettes de svageste og dem, der rent faktisk har brug for lektiehjælp. Men jeg synes også, der skal ligge det ansvar, der hedder, at lærerne også går ind og siger, at det ikke nytter noget, at alle elever får det samme pensum for, hvis man kan se, at der er børn, som konstant bliver mobbet, fordi de ikke får lavet deres lektier og fulgt op på tingene. Så må man jo også gå ind i elevplanerne og måske revurdere, om den enkelte elev i virkeligheden skal have så mange lektier for.

Kl. 12:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Marianne Jøved. Undskyld. Må jeg bede ordføreren komme tilbage igen. Jeg havde ikke bemærket, at der er en ekstra spørger. Så vi fortsætter lidt endnu. Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 12:29

Christine Antorini (S):

Tak, formanden er tilgivet.

Jeg vil gerne takke for den konservative ordførers gennemgang af, hvad det egentlig er, vi har aftalt i folkeskoleforligskredsen om SFO og lektiecafe, for det er jo fuldstændig korrekt, som hr. Henrik Rasmussen beskrev det, i modsætning til hr. Martin Henriksen, der åbenbart ikke helt havde forstået konsekvenserne af det, at det, vi jo har vedtaget, er, at der nu skal komme en mål- og indholdsbeskrivelse af SFO, hvad vi hos Socialdemokraterne synes er rigtig godt, fordi der ikke har været nogen mål- og indholdsbeskrivelse før, og det betød, at det faktisk bare kunne være et pasningstilbud. Nogle af de ting, som en kommunalbestyrelse skal drøfte, er bl.a. mulighederne for en eller anden form for lektieordning, og det er det, der ligger i det. Det er et fremskridt i forhold til, som det er i dag, hvor det er ureguleret, men det er jo en lokal drøftelse, hvad man vil gøre ved det, og det er så langt, som vi er nået denne gang.

Det, jeg vil spørge den konservative ordfører om, er: I sommer blev vi så glade hos Socialdemokraterne, fordi fru Lene Espersen, den konservative chefideolog, var ude med et hårdt angreb på folkeskolen, men i den forbindelse pegede på, at der er brug for obligatorisk lektiehjælp. Hvad er det sket med den holdning hos De Konservative?

Kl. 12:30
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Så er det ordføreren.

Henrik Rasmussen (KF):
 For at være helt ærlig: Det ved jeg faktisk ikke, for jeg har ikke hørt den udtalelse fra fru Lene Espersen. Så det ved jeg ikke.

Kl. 12:30
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Fru Christine Antorini for endnu en bemærkning.

Kl. 12:30
Christine Antorini (S):
 Så vil jeg spørge hr. Henrik Rasmussen, om han – undskyld, om ordføreren vil være os behjælpelig med at få en afklaring af det konservative synspunkt, for det var faktisk noget, der var en stor debat om. Det var ikke alene fru Lene Espersen, der var ude og sige obligatorisk lektiehjælp. På det tidspunkt var det fru Helle Sjelle, der var uddannelsesordfører for De Konservative, og fru Helle Sjelle bakkede op om synspunktet og nåede faktisk så langt, at undervisningsministeren sagde, at det jo var spændende, at det nu så ud, som om der virkelig så ud til at ske noget med hensyn til lektiehjælp, De Konservative skulle bare lige hjælpe med at finde pengene.

Vil den konservative ordfører være med til at afklare, om vi måske er ved at nærme os noget, der kunne være et flertal for obligatorisk lektiehjælp?

Kl. 12:30
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Man må gerne sige han – for det er han jo i høj grad. Ordføreren.

Kl. 12:31
Henrik Rasmussen (KF):
 Jeg vil sige tak for det gode spørgsmål. Jeg tror, at vi alle sammen synes, det er en god idé at have lektiehjælp, men der, hvor vandene nok skiller, er, når vi begynder at komme ind på overenskomster. Nu ved jeg godt, at jeg skal begynde at passe på og træde vande, men der, hvor den store forskel måske i virkeligheden er på os, er, om det nødvendigvis skal være en lærer, der går ind og yder lektiehjælpen, eller om man rent faktisk kan få nogle bedsteforældre eller forældre, som også har lyst til at komme ind og medvirke aktivt i en skole og være en del af en lektiehjælpsordning, til at yde den. Der tror jeg måske ikke at vi er helt enige endnu. Jeg tror nok, at vi er enige om, at vi egentlig gerne vil

fremme lektiehjælpen, men så tror jeg, at vi kommer ind på de overenskomstmæssige ting.

Kl. 12:31
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Tak til ordføreren. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 12:32
 (Ordfører)
Marianne Jelved (RV):

Jeg vil tillade mig at indlede med en lille historie fra virkelighedens verden, nemlig om Peter fra 3. klasse, der går på fritidshjem. Det tager ham et kvarter at gå fra skolen og hen til fritidshjemmet. Så sker det en dag, at han kommer en time for sent, og pædagogen på fritidshjemmet rynker panden, men siger ikke noget. Næste dag kommer Peter også en time for sent; nu rynker pædagogen panden i lidt længere tid. Den tredje dag, da Peter igen kommer en time for sent, tager pædagogen Peter ind på kontoret og siger: Peter, hvad går du og laver? Og Peter sukker dybt og trækker på skulderen og siger: Kan jeg da aldrig få fri?

Jeg vil godt bruge den historie til at minde om, at de børn, der lever i supervelfærdssamfundet Danmark, lever i en hverdag, hvor de er omgærdet af professionelle, dygtige voksne, der strukturerer og organiserer deres hverdag meget eftertrykkeligt.

Det er også det, vi taler om, når vi taler skole, og jeg synes endda, at vi går så vidt, at vi er tilbøjelige til – og det er den her debat udtryk for, og det er ikke, fordi jeg vil være uvenner med alle på en gang, men alligevel – at Folketinget tager godt fat om at strukturere og organisere samfundet som sådan.

I Det Radikale Venstre vil vi gøre rigtig, rigtig meget for fortsat at have forventninger til og tage som givet, at kommunerne, som er skoleejerne, påtager sig det ansvar, det er at være skoleejerne og have ansvaret for folkeskolernes hverdag og vilkår. Vi er også af den opfattelse, at vores partifæller, de radikale kommunalbestyrelsesmedlemmer, tager deres ansvar med hensyn til at løfte opgaven og være primus motor i at give de bedste vilkår for skolerne lokalt.

Det er fuldstændig klart, at det er umisforståeligt rigtigt, at skolen skal løse nogle opgaver som f.eks. at lære alle elever at læse, skrive og regne. Og jeg ville utrolig gerne vide, hvor mange børn, der reelt går ud af folkeskolen uden at kunne læse, skrive og regne.

Nu kan jeg se, at SF bruger de samme formuleringer, som undervisningsministeren har

brugt rigtig mange gange. Et eller andet sted gør det en lille smule ondt inde i hjertekulen på mig, at SF også bruger den retorik.

Det er min opfattelse, at skolerne gør sig ekstremt meget umage med at lære alle børn at læse, skrive og regne, og jeg synes, at vi efterhånden skulle prøve at få lidt hold på, hvad det er, vi taler om, i stedet for at italesætte en folkeskole, som hele tiden udsættes for almindelig nedladende, negativ omtale.

Så vil jeg gerne sige, at jeg er overbevist om, at skolerne er parat til at afsætte de nødvendige midler, der giver elever med forskellige behov den hjælp, som vil være nødvendig. Vi har rigtig, rigtig store ressourcer til specialundervisning, og hvis man har brug for særlig lektiehjælp, så er et af de tilbud, kommunerne giver, faktisk også lektiehjælp hjemme hos familien.

Så vi vil gerne være med til at støtte op om ideen om lektiehjælp, men vi vil gerne lade det være op til kommunerne at afgøre, hvordan de gør det.

Vi vil anbefale, at man ser skolen som et kulturcenter, hvor forældrene kan komme. Vi har bl.a. oplevet det i Stockholm, men vi har også oplevet det på danske skoler. F.eks. er der en skole i Stockholm i et miljø, der svarer til Sydhavnsskvarteret i København, hvor de tosprogede forældre kommer og går på skolen, og hvor mødrene iklædt deres tørklæder osv. bruger it-lokalerne.

Vi skal have forældrene integreret i skolemiljøet, når vi har brug for, at de skal give en hånd med og lære, hvordan man hjælper sine børn. Og hvis vi virkelig – virkelig – ville tage fat ved roden af de her problemer, så skulle vi sige til kommunerne: I får 5 år, måske 7 år – det kommer lidt an på, hvor flinke I er – til at ændre jeres skoledistrikter, til at placere jeres skoler, vi giver penge til at bygge nye skoler, hvis det er nødvendigt; altså placere skolerne på en sådan måde, at vi får blandede skoledistrikter, forstået på den måde, at der både er ressourcestærke og ressourcetsvage familier i skolerne. Det vil give et kæmpe løft til alle skoler, for både forskning og erfaring viser, at det simpelt hen løfter hele niveauet i den enkelte skole, hvis man har de blandede grupper, hvor de ressourcestærke elever kan være rollemodeller på en helt anden effektiv måde, end den velmenende lærer kan – og her står endda en af dem.

Kommunerne har masser af forskellige handlemuligheder til at variere deres løsninger. Randers Kommune har lavet en børneinstitution,

som hedder Børnenes Hus, som ligger i et miljø, hvor der er rigtig mange svage, udsatte familier, hvor der er en særlig høj normering, hvor der skabes et tillidsforhold mellem institutionen og familierne, og hvor man, fra børnene er helt små, kan begynde at sætte ting i værk, der gør, at man faktisk løfter børnenes niveau, inden de skal i skole. Det er sket totalt frivilligt; Randers Kommune har selv fundet på det. Det er et eksempel, som man kan bruge andre steder i landet.

Så jeg så meget hellere den individuelle, fleksible måde at løse opgaven på, og at ansvaret lægges der, hvor det er.

Kl. 12:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en enkelt bemærkning, og den er fra fru Pernille Frahm.

Kl. 12:37

Pernille Frahm (SF):

Ja, jeg studsede over det der med, at vi brugte regeringens retorik og var med i en hetz mod folkeskolen og havde kritik af lærerne og sådan noget. Det kan jeg altså slet ikke se i det her forslag. Det må være noget andet, ordføreren tænker på. For sådan som jeg hører det, er vi sådan set meget enige om, at der er nogle problemer i forbindelse med børn, der ikke kan få støtte nok hjemmefra.

Fru Marianne Jelved mener så, at det ikke er noget, vi skal blande os i. Jeg mener, at det kunne vi måske godt blande os en lille smule i ved at stille nogle midler til rådighed for de skoler, der rent faktisk foretager sig noget.

Er fru Marianne Jelved ikke enig i, at det en gang imellem godt kan være med til at motivere til, at der foregår noget, at der følger nogle penge med? Og er fru Marianne Jelved ikke også enig i, at der godt kunne være brug for at sikre, at alle børn kunne få – ikke skal have, men kunne få – lektiehjælp?

Kl. 12:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:38

Marianne Jelved (RV):

Til det første spørgsmål: Jeg tror, at der i alle SF's beslutningsforslag står følgende sætning, nemlig at det skal sikres, at alle elever lærer at læse, skrive og regne, eller, at for mange elever går ud af skolen uden at kunne læse, skrive og regne; det er den formulering. I nogle af dem står der også, at der er for mange, som derfor ikke kan tage en ungdomsuddannelse.

Jeg ærgrer mig rigtig, rigtig meget over, at den italesættelse, som regeringen bruger, er lykkes så bredt, at SF også bruger den samme formulering.

Det er det, jeg tænker på. For det er en alt for unuanceret måde at anskue problemerne og udfordringerne både i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne på. Det er ikke folkeskolen, der er årsag til, at der er unge mennesker, der ikke kan gennemføre en ungdomsuddannelse. Det er alt, alt for forenklet. Det handler også om: Hvordan udvikler vi ungdomsuddannelserne?

Nu kan jeg ikke få svaret på den sidste del, men jeg håber, at jeg får lejligheden, for jeg vil gerne svare på det. Men jeg har måske lidt tid endnu?

Kl. 12:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Nej.

Fru Pernille Frahm for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:39

Pernille Frahm (SF):

Jamen der står jo ikke, at alting er folkeskolens skyld. Der står jo ikke, at alting er skolelærernes skyld.

Der står jo, at vi synes, at der er for mange unge, der ikke gennemfører en ungdomsuddannelse.

Vi påstår ikke, at det her er løsningen. Vi kommer faktisk i dag med en stribe af forslag, der skal lappe på forskellige ting, og ingen af de forslag er en kritik af lærerne for at gøre deres arbejde dårligt eller et eller andet i den stil.

Jeg er selv skolelærer. Jeg ville da ikke stå her og skælde mig selv ud på den måde. Jeg ved godt, hvad det er for et slid og slæb, vi har.

Så jeg har simpelt hen brug for at høre: Hvor er det fru Marianne Jelved synes at der ligger en kritik af lærerne for ikke at lave deres arbejde godt nok?

Kl. 12:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:40

Marianne Jelved (RV):

Jamen det har jeg jo sådan set beskrevet. Det er to bestemte sætninger, som går igen i næsten alle beslutningsforslagene; når vi kommer til flere beslutningsforslag, kan jeg påpege det igen, hvis det er nødvendigt.

Men jeg vil godt sige til fru Pernille Frahms andet spørgsmål før, altså om det ikke er muligt

at give nogle ressourcer til kommunerne, som gør, at de er bedre i stand til at løfte opgaven: Jo, det synes jeg er en udmærket ting; vi kan diskutere, om det er nok ressourcer, der er i skolerne.

Men min opfattelse af det beslutningsforslag, vi behandler her, er – og det står der sådan set i forslaget – at det drejer sig om at oprette et tilbud om lektiehjælp til alle i folkeskolen.

Så ved jeg godt, at SF differentierer med hensyn til, hvor pengene skal gå hen, og siger, at de skal gå efter nogle sociale kriterier, og dermed kommer der flere penge hen til nogle bestemte skoleområder – fair nok.

Men jeg så gerne, at vi prøvede at hjælpe skolerne ved at gøre det på en anden måde. Man kan godt lave et stort udviklingsprogram, det har vi sådan set stillet forslag om i vores finanslovforslag. Men vi burde hjælpe ved at tale med vores egne partifæller i kommunerne om, hvordan man prioriterer, og hvad de kunne satse på kommunalt, for det er jo også et spørgsmål om prioritering; uanset hvor mange ressourcer vi deler ud til skolerne, så er det et spørgsmål om prioritering.

Kl. 12:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:41

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil sige til ordføreren, at jeg, lige inden jeg blev valgt til Folketinget, har stået med de store opgaver omkring skolen som formand for det område. Og jeg kan sige så meget, som at man prioriterer behårdt derude. Man kan også se, at mange egentlig glemmer vedligeholdelsen, fordi de hellere vil fokusere på det faglige, på gode forhold til lærerne og faglighed for eleverne.

Man prioriterer benbehårdt derude. Man prioriterer endda så behårdt, at man laver kæmpestore distrikter og så glemmer alt om de lokale små samfund og meget af det, som virkelig er kvalitet for nogle mennesker. Så den prioritering, som ordføreren ønsker, finder sted derude i rigtig rigtig høj grad, for den er man simpelt hen tvunget til at foretage. Den finder sted i langt højere grad, end man egentlig bryder sig om.

Derfor er mit spørgsmål: Mener De Radikale virkelig, at skolen har masser af penge?

Kl. 12:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Jeg har ikke hørt mig selv sige det. Jeg har talt om og bekræftet over for SF's ordfører, at der selvfølgelig kan bruges flere ressourcer. Vi har selv foreslået det i vores eget finanslovsforslag, som i går var til diskussion her i salen. Men uanset det advarer jeg imod, at Folketinget område for område siger, hvordan skolen skal løse sine opgaver. Det er den kritik, jeg har. Jeg synes, vi skulle vise kommunerne og skolerne tillid til, at de løser opgaverne og giver lektiehjælp til de børn, der har brug for det. Det foregår faktisk i dag.

Jeg vil gerne finde 600 mio. kr. og dele dem ud til skolerne, men jeg vil så også gerne give skolerne mulighed for selv at bestemme, hvordan de vil bruge pengene. For det er den tillid, jeg mener vi skal bygge på.

Kl. 12:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:43

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jeg meget enig med ordføreren i, og jeg er også meget enig med ordføreren i, at den opgave at drive en skole selvfølgelig er en kommunes ansvar. Det ansvar vil kommunen selvfølgelig også beholde, og det mener kommunen selvfølgelig heller ikke staten skal blande sig i. Men jeg mener også, at staten har en opgave og et ansvar, og statens ansvar er i det her tilfælde at sørge for, at kommunerne har penge nok til at kunne give den service, som staten mener forældrene og børnene skal have. Er fru Marianne Jelved ikke enig med mig i det?

Kl. 12:43

Kl. 12:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:44

Marianne Jelved (RV):

Jo, og jeg vil gerne vide, hvor den automat er, hvor jeg kan gå hen og trække svaret på, hvad penge nok er. For der er jo aldrig penge nok. Nu behandler vi altså en række beslutningsforslag i dag, som runder de 20 mia. kr. Det synes jeg godt nok er mange penge. Det er rigtig, rigtig mange penge, og jeg er altså født ud af en gammel husmandsslægt og er med i husmandspartiet Det Radikale Venstre, som har meget svært ved bare sådan at række millioner og milliarder hen over disken. Så jeg synes, det er fair nok at

diskutere, om der er ressourcer nok, men det er ikke det grundlag, vi diskuterer på i dag.

I øvrigt må jeg jo bare sige til borgerne i det her land, at hvis de er utilfredse med det flertal, der er nu, må de skaffe sig et andet flertal – og det vil jeg appellere til at de gør. Det kunne vi få noget godt ud af.

Kl. 12:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 12:45

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører på området, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg bare kort meddele Enhedslistens holdning til forslaget, og den er, at vi støtter det. Vi støtter selvfølgelig, at det er ude i skolerne, man skal finde ud af, hvordan det skal tilrettelægges. Sådan har jeg nu også forstået forslaget i relation til det, fru Marianne Jelved lige var oppe og sige, og vi har slet ikke noget problem med at finde 600 mio. kr., som jeg synes skal bevilges. Skolerne har i virkeligheden brug for endnu flere penge.

Man kunne måske også på en dag som i dag tage en debat om, hvorvidt det med lektier overhovedet virker, for der har været synspunkter fremme om, at man skal diskutere, hvor meget lektier virker. Der er også andre vigtige diskussioner om, hvordan man skal tilrettelægge skolen ud over den normale skoletid, og de diskussioner kunne man også godt tage ind. Men så længe man nu har lektier i folkeskolen, og det notorisk er sådan, at nogle har svært ved at klare deres lektier og få den hjælp, de har brug for til at lave lektier, så går vi selvfølgelig ind for at støtte det her forslag.

Kl. 12:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Anders Samuelsen.

Kl. 12:46

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

I Ny Alliance synes vi faktisk rigtig godt om, at den problemstilling bliver rejst med det her forslag. Vi har i vores partiprogram skrevet, at vi ønsker at arbejde for en form for obligatorisk lektiehjælp. Derfor har vi også under første behandling af finanslovsforslaget i går annonceret, at det er et af de temaer, som vi vil tage med til de forhandlinger, som intensiveres i den næste

uge til halvanden. Fordi vi har fokus på de forhandlinger og tror på, at det er der, vi skal forsøge at skabe nogle resultater – ikke ved at debatere det her forslag, som der jo helt åbenbart ikke kan skaffes et flertal for i Folketingssalen – så er det der, vi lægger vores kræfter.

Vi tror og håber meget på, at vi kan komme nogle skridt i den rigtige retning, for det er helt åbenlyst, at der selvfølgelig er behov for at få intensiveret indsatsen.

Hvordan det helt konkret skal gøres, er et oplæg til en rigtig god politisk diskussion, for det er fuldstændig rigtigt – jeg er helt enig med Det Radikale Venstres ordfører – at det er med at finde en balance, hvor vi tager hensyn til det kommunale selvstyre, samtidig med at vi alligevel prøver at se, om vi ikke kan finde de ekstra ressourcer, der skal til. Det er også vigtigt, at det ikke kommer som led i en kampagne, altså om, hvorvidt lærerne leverer et godt og ordentligt stykke arbejde eller ej. Det er ikke et spørgsmål om at kritisere folkeskolens generelle indsats, men et spørgsmål om at forsøge at skaffe en hjælpende hånd til de elever, som åbenlyst har et behov for det. Og det gælder i øvrigt ikke kun svage elever. Der kunne sådan set også være en ekstraordinær indsats for elever med særlige talenter, som måske i for høj grad kommer til at blive efterladt lidt for sig selv i det system, som vi kender i dag.

Så det er to felter, som vi godt kunne tænke os at sætte ind på og have fokus på i de forhandlinger, som intensiveres i den næste uges tid.

Kl. 12:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Frahm.

Kl. 12:48

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Frahm (SF):

Jeg takker for behandlingen af forslaget. Jeg takker også for, at der langt hen ad vejen jo er megen forståelse for, at vi har en opgave, der skal løses. Vi er så ikke enige om, hvordan den skal løses. Nogle mener, at det løser sig selv, og nogle mener, at de frivillige skal i sving, det kan jeg forstå at ministeren f.eks. mener, og lade 1.000 blomster blomstre osv. Det er jeg selv en meget, meget stor fan af, som ministeren jo udmærket godt ved. Men engang imellem skal der en lille hjælpende hånd til, for som andre ordførere har sagt, fattes riget penge, og selv om frivillige gør en indsats, hører vi også fra f.eks. fru Antorini,

at der altså er problemer med at få frivillige nok – for at sige det ligeud – og at vi ikke kan forvente, at de løser en opgave af denne karakter alene. Så er der en del, der mener, at det er en rigtig, rigtig god idé med det her forslag, vi skal bare lave det på finansloven.

Jeg kan altså ikke lade være med at overveje, hvorfor Ny Alliances ordfører denne gang er så optimistisk med hensyn til, at de nok får, hvad de gerne vil, nu. Jeg synes, det er dejligt, at man lever i det muntre hjørne, og det skal man da gøre, så vidt det er muligt, men hvad i alverden får dem til at tro, at man nu kan få ting igennem, som man helt åbenlyst ikke har en eneste chance for at samle et flertal bag – i stedet for at kaste kræfterne ind blandt folk, der dog har en lillebitte chance. Vi er dog lidt tættere på de her holdninger, men pyt. Hvis det lykkes, skal det da være dem vel undt, for som sagt er det ligegyldigt, hvilken farve katten har, bare den fanger mus. Om det bliver finansloven, der redder det her, eller det bliver vores beslutningsforslag eller noget helt tredje, er vi sådan set ligeglade med, bare der sker noget.

Kl. 12:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg beder lige ordføreren om at blive stående. Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo altid interessant at diskutere her i Folketinget, specielt når det drejer sig om nye investeringer, som betyder, at vi skal finde midler på finansloven eller andre steder. Jeg synes, det er interessant – det var det også under den valgkamp, vi netop har været igennem – at SF har travlt med at promovere en lang række initiativer på uddannelsesområdet, som selvfølgelig også vil betyde en stor milliardudskrivning samlet set.

De fire forslag på uddannelsesområdet, som vi har til behandling i dag, ville jo betyde en udgift på omkring 4 mia. kr. om året, hvis alle fire blev vedtaget. Det her forslag handler så kun om de 600 mio. kr.

Jeg vil gerne spørge fru Pernille Frahm, hvor pengene skal komme fra. Det er jo kendt, at man har ønsket at tage pengene fra det danske hjemmевærn; man vil faktisk nedlægge det danske hjemmевærn. Det er klart, at vi jo skal finde pengene et sted, hvis de skal bruges på det her. Jeg vil gerne spørge fru Pernille Frahm, når marinehjemmевærnet f.eks. gennemfører omkring

100 beredskabsindsatser om året i danske farvande omkring miljøkontrol og søovervågning osv., om det er en måde at finansiere det på.

Kl. 12:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:52

Pernille Frahm (SF):

Jeg er nødt til at sige, at det her er en debat, der handler om folkeskolen, om lektiehjælp i folkeskolen. Hvis spørgeren gerne vil have en debat om marinehjemmeværnet, er det ham vel undt, men så vil jeg anbefale ham at stille forslag om en forespørgsel.

Vi har redegjort for, hvor pengene til at dække de her forslag skal komme fra – det har vi gjort nu, og det har vi gjort under valgkampen – og det handler bl.a. om nogle skattelettelser, som spørgerens parti har stemt for.

Kl. 12:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja, jeg er enig i, at det her ikke er en diskussion om marinehjemmeværnet, men jeg synes, det drejer sig om finansieringen, så derfor vil jeg lade det gå videre.

Hr. Hans Kristian Skibby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er da ganske klart, at det her er et yderst relevant spørgsmål at stille, for hvis det bliver vedtaget og spørgerne har anvist en finansiering, der inddrager hjemmeværnets område, som man så foreslår nedlagt for at finde 700 mio. kr., så er det også fair nok at stille ordføreren spørgsmålet: Hvad med alle de initiativer, som hjemmeværnet og marinehjemmeværnet har, f.eks. med hensyn til forurening af danske farvande osv.? Nogen skal jo være den forlængede arm ude omkring, og der synes jeg da, at når man skal finde nogle penge til en investering og man anviser pengene, er det fair, at man også fortæller, hvem der i givet fald skal udføre de opgaver i stedet for dem, man tager pengene fra.

Kl. 12:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:53

Pernille Frahm (SF):

Hvis spørgeren kan vise mig, hvor i det forslag, som vi diskuterer i dag – med den debat, vi har i dag og nu – der ordret står marinehjemmeværnet, synes jeg, det ville være relevant at forlange, at jeg kan svare på det på stående fod. Men når

det ikke er den debat, vi har, synes jeg ærlig talt for at sige det ligeud, at spørgerne er en lillebitte smule ude i hampen.

Kl. 12:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Anders Samuelsen.

Kl. 12:54

Anders Samuelsen (NY):

Jeg vil faktisk godt lige tillade mig at forsvare Dansk Folkepartis ordfører, for det er fuldstændig relevant, og jeg synes faktisk også, det blev påpeget meget præcist af Det Radikale Venstres ordfører, at der er et finansieringsproblem. Det nytter ikke noget bare at sige, at vi diskuterer et specifikt emne her, for der er jo redegjort for, at det vil koste 600 mio. kr., og pengene skal jo findes et eller andet sted.

Selv SF må trods alt leve i den form for virkelighed, selv om SF's ordfører – og det er det, jeg vil kommentere – mener, at Ny Alliance lever i det muntre hjørne. Så må SF i denne sammenhæng leve i det triste hjørne, for virkeligheden er jo, at der simpelt hen ikke eksisterer et flertal for det forslag, der er lagt frem her. Der har været kritiske bemærkninger fra en række partier inklusive Ny Alliance og Det Radikale Venstre.

Virkeligheden er, at der, hvor man måske kan få flyttet noget på nuværende tidspunkt, og hvor det ikke bare er en drøm om 15 år, er i finanslovforhandlingerne. Det er derfor, jeg tillod mig at påpege, at vi vil møde op. Er SF's ordfører ikke enig i, at der sådan set ikke er udsigt til, at forslaget her kan blive vedtaget, og at det mest sandsynlige sted, hvis man vil rykke noget, er finanslovforhandlingerne?

Kl. 12:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:55

Pernille Frahm (SF):

Jamen det eneste triste ved virkeligheden er vel, når man ikke får sin vilje, og det er da selvfølgelig rigtig, rigtig ærgerligt, hvis Ny Alliance ikke kan se nødvendigheden af forslaget her og derfor ikke vil støtte det. Det er da trist, men det kan blive muntert igen, hvis man kan få det igennem med finansloven. Jeg påpeger bare, at Ny Alliances selvbevidsthed måske bør tilpasses en lillebitte smule til virkelighedens verden og stå i det rette forhold til den styrke, man går til finanslovforhandlingerne med.

Med hensyn til finansiering ved Ny Alliance jo udmærket godt, at alle de forslag, SF fremsæt-

ter, er finansieret krone for krone, i modsætning til visse partiers drømme om skattelettelse osv.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Anders Samuelsen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 12:56

Anders Samuelsen (NY):

Jeg vil bare gerne takke for bekræftelsen af, at der ikke er flertal for det forslag, som behandles her. Sandsynligheden for, at der kan føres noget igennem, må jo ligge ét sted, og det er i de finanslovforhandlinger, som pågår. Så må vi se, om det lykkes eller ej.

Hvorvidt ens selvbevidsthed skal skrues ned eller op, vil jeg sådan set lade andre om at bedømme. Jeg er helt enig i, at man selvfølgelig skal være ydmyg, især i politik, men det gælder vel så også på den anden side. Selv for et parti som SF, som står rigtig godt i meningsmålingerne osv., gælder det, at så længe man ikke kan tælle 90 mandater, hjælper det ikke så meget.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:56

Pernille Frahm (SF):

Nej, og vice versa. Så længe man ikke kan tælle 90 mandater, hjælper det ikke så meget, men jeg kan forstå, at Ny Alliance nu vil hjælpe regeringen med at kunne tælle ikke bare 90, men 93.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning, så ordføreren skal lige blive stående. Den er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:57

Martin Henriksen (DF):

Selv om vi alle sammen smiler, når hr. Hans Kristian Skibby stiller de spørgsmål, som han stiller, og fru Pernille Frahm svarer, som fru Pernille Frahm svarer, så kan jeg ikke lade være med at sige, at da jeg læste SF's beslutningsforslag, bemærkede jeg selvfølgelig, at der ikke var nogen finansiering i forslaget, at det bare var et forslag til en udgift. Det er jo så det.

Så gik jeg ind og læste SF's finanslovsforslag, og så er det jo relevant at diskutere, hvordan man ønsker at finansiere de forskellige ting. Så jeg vil bare bede ordføreren om at bekræfte, at SF ønsker at bruge de indtægter, der kommer fra skattestigninger og f.eks. fra, at hjemmevernet nedlægges, til at finansiere det her forslag. Man kunne godt have valgt at finde pengene andre

steder. Men er det ikke bl.a. den finansiering, som SF lægger til grund, ikke bare for det her forslag, men også for de øvrige forslag, som vi skal behandle efterfølgende?

Kl. 12:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:58

Pernille Frahm (SF):

En af hovedfinansieringskilderne er at rulle de skattelettelse tilbage, som spørgerens parti har medansvar for, og som jo bl.a. betyder, at det er meget svært at få pengene til at slå til ude i kommunerne. Et af vores forslag er at gøre noget ved skattestoppet, som spørgerens parti jo støtter varmt, og som er med til at gøre det så vanskeligt for kommunerne at løfte de sociale opgaver og opgaverne i folkeskolen osv. osv.

På den ene side bryster spørgerens parti sig af at være de svages parti, som ordføreren var så glad for at høre før, og på den anden side er man altså med til at sikre, at de svage har meget svært ved at rokke sig ud af flækken, fordi man støtter skattestop og skattelettelse osv. osv.

Kl. 12:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Martin Henriksen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:59

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan i øvrigt bekræfte, at Dansk Folkeparti støtter skattestoppet og også de skattelettelse, som er vedtaget af flere omgange, det er sådan set rigtig nok. Det er jo også værd at bemærke, at hvis man kigger på folkeskoleområdet, så er Danmark jo et af de lande i verden, der bruger forholdsvis mange penge pr. folkeskoleelev, og det synes jeg er værd at bemærke – og også de initiativer, som er taget og også vil blive taget fremover.

Jeg studsede lidt, fordi jeg har forståelse for, at SF gerne vil have en god profil på skoleområdet og siger, at man vil gøre noget her, samtidig med at man også bl.a. på miljøområdet gerne vil holde fanen højt, men hvis nu man kommer igennem med sit forslag om at afskaffe hjemmevernet, hvilket bl.a. kan finansiere de her mange forslag og de milliardudgifter, som man foreslår her i dag, så vil det jo bl.a. betyde, at man nedlægger en lang række ting i forbindelse med sneberedskab, eftersøgning, olieforurening, fyrværkerikatastrofer, oversvømmelser, stormflod, fugleinfluenza osv. osv. Ja, det er o.k., at fru Pernille Frahm ler, jeg kan godt forstå det, det er

også lidt skægt at spørge om det her, det ved jeg godt, men hvem skal så overtage de opgaver, for så er der ikke nogen til at gøre det mere? Er det ikke en underlig måde at finansiere et forslag om lektiestøtte i folkeskolen på? Kunne man ikke gøre sig umage med at finde pengene et andet sted, hvis det nu skulle være?

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:00

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal ikke belære mine kolleger herinde, men det er ikke mig, man anmelder forespørgsler til. Det er altså ikke mig, man indsender sine forespørgsler til, og det er helt tydeligt, at spørgeren er ude i en lang, lang spørgerunde om hjemmevernet, men det er ikke det, den her debat handler om. Så derfor må jeg sige til spørgeren, at han, hvis han ønsker at debattere hjemmevernet, skal gøre det, gå i gang med det og se at få lavet det der oplæg til en forespørgselsdebat i stedet for at prøve at dreje en debat om folkeskolen ind på noget helt andet.

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 41: Forslag til folketingsbeslutning om at sikre midler til nye undervisningsmaterialer i folkeskolen.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) og Ole Sohn (SF).
(Fremsættelse 30.01.2008).

Sammen med dette punkt foretages:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 44: Forslag til folketingsbeslutning om at sikre penge til nye faglokaler, ordentlige toiletforhold og forbedring af de fysiske rammer i øvrigt i folkeskolen.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) og Ole Sohn (SF).
(Fremsættelse 30.01.2008).

Kl. 13:01

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er undervisningsministeren.

Kl. 13:02

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Under det foregående forslag ville SF bruge 600 mio. kr. årligt til lektiehjælp. Det forslag, vi nu behandler, betyder, at vi skal bruge 500 mio. kr. årligt i 3 år og derefter 200 mio. kr. i merbevilling til undervisningsmidler. Det fremgår af beslutningsforslag nr. B 41. Ud over disse 600 plus 500 mio. kr. årligt foreslår SF så med beslutningsforslag nr. B 44, at der i øvrigt skal afsættes 15 mia. kr. over 10 år til en generel renovering af folkeskolerne, herunder midler til et løft af faglokaler og forbedrede muligheder for andre undervisningsformer end klasseundervisning. Det er den store pung, der er fremme.

Jeg har et stykke ad vejen forståelse for det. Vi har i regeringen selv fremlagt en plan, der hedder »Mod nye mål – Danmark 2015«. Den fremlagde vi i august, og den indeholdt forslag om en kvalitetsfond på 50 mia. kr. Den skal medfinansiere offentlige investeringer i en række offentlige institutioner, herunder folkeskoler, over de næste 10 år. Regeringen vil med KL drøfte, hvordan midlerne bedst kan anvendes på folkeskoleområdet.

Derudover har regeringen afsat midler til en tilskudsordning til bedre naturfagslokaler på skolerne. I årene 2005-2008 afsatte regeringen 425 mio. kr. til renovering af naturfagslokaler, og disse penge har genereret et mindst lige så stort kommunalt beløb til naturfagslokaler, idet der var krav om kommunal medfinansiering af mindst et tilsvarende beløb. En midtvejsevaluering af puljen til renovering af naturfagslokaler, som blev foretaget for et år siden, viser, at der på de skoler, der har deltaget i evalueringen, er skabt et godt undervisningsmiljø for de naturfaglige fag.